

[J. O. Krag.]

forsøg i denne retning hidtil totalt er mislykkedes. Vi har stillet betingelser op for vor deltagelse i en indkomspolitik. Det er ikke negative betingelser, det er positive betingelser.

Om tidspunktet for vort programs fremkomst vil jeg sige, at jeg synes, tidspunktet er rigtigt valgt. Debatten her har givet mulighed for alle partier til at beskæftige sig med vort program. Vi ved, at den vedtagelse, der skete i går om udskrivningsprocenten kun er foreløbig, at hele regeringens økonomiske politik står over for en revision, når de vigtige udvalg samles til september, og det vil altså være muligt at overveje de forslag, vi her har stillet, indtil september måned, når skatteudvalget og 21 mands udvalget mødes igen.

Må jeg slutte af med et par ganske korte bemærkninger til statsministeren. De skal være meget korte. Jeg vil gerne stille statsministeren et par spørgsmål. Er det virkelig det radikale venstres mening, det parti, der mere end noget andet parti i det høje ting har villet stå som det samarbejdende folkestyres parti, at man til et nyt valg vil gå ud som en del af en blok sammen med V og K, med et fælles program sammen med venstre og konservative? Og er det virkelig det radikale venstres tanke, at når vælgerne har talt ved et valg, vil man på forhånd have bundet sine hænder i de regeringsforhandlinger, der må følge efter vælgernes dom, så man står bundet sammen med de to andre regeringspartier? Det ville jeg meget gerne høre statsminister Hilmar Baunsgaards svar på.

(Kort bemærkning).

Sigsgaard: Hr. J. O. Krag vil til trods for sin hovedbestyrelses klare vedtagelse ikke stemme for en fordømmelse af invasionen i Cambodia. Jeg forstår, at han indretter sig på at lede en ny NATO-regering. Andet skulle hr. J. O. Krags lave formodninger og skældsordene om mine motiver jo ikke dække over.

En sidste appel må vel være tilladt. Var det ikke en idé i en så alvorlig sag at stemme efter den overbevisning, som man siger man har, i stedet for at søge alle mulige undskyldninger for at slippe udenom og stemme anderledes?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Hvad der kalder mig frem, var en, synes jeg, virkelig nyhed i hr. J. O. Krags sidste indlæg. Hr. J. O. Krag sagde: Man ved jo udmærket godt, at socialdemokratiet var villig til at stemme for en momsforhøjelse under de og de betingelser. Det ved vi ikke noget om. Det er ikke klargjort for os. Det er f. eks. heller ikke klargjort i den betænkning, som medfulgte fra socialdemokratiet i 21 mands udvalget. Det er ikke sagt under de former. Det er sagt under ganske andre former. Jeg må i den udtalelse, hvad enten det ene eller det andet nu er rigtigt — det skal ikke være striden, hvis det endelig skal komme an på det — dog trods alt lægge i dette, at socialdemokratiet ikke som i øvrigt hævdede af hr. J. O. Krag anser momsforhøjelsen for ødelæggende for den fremtidige beskæftigelse.

Men lad mig så yderligere føje til, at hr. J. O. Krags bekymringer for den fremtidige beskæftigelse kan kun føre til én konklusion: en villighed til i princippet i hvert fald at acceptere en indkomspolitik. Jeg hørte ligesom toner i det sidste indlæg, som gik på det samme. Hvis det er tilfældet, har denne debat ikke været spildt.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Jeg vil gerne gentage over for hr. Sigsgaard, at socialdemokratiet fordømmer USAs krigsudvidelsespolitik i Cambodia. Klarere kan det vist ikke siges.

Så vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, at han må have været uopmærksom under forhandlingerne i 21 mands udvalget. På et vist tidspunkt spurgte formanden os, altså socialdemokraterne, om vi skulle genåbne forhandlingerne om momsforhøjelsen. Det var i forbindelse med en diskussion om datoen for dens ikrafttræden. Der var det jo tidligere sådan, at momsændringer omkring den 1. juli var noget af det allerskrækkeligste, man havde. Det har jeg engang diskuteret bl. a. med statsministeren. Statsministeren har ændret opfattelse, han synes, at tiden omkring 1. juli er velegnet til det. Men da svarede jeg formanden: vi er rede til at genoptage forhandlingerne om momsforhøjelsen, hvis man er rede til at diskutere, at momsforhøjelsens provenu går i en fond til et erhvervspolitisk formål.